

A Negyvenedik Vers Rejtett Története – Tizenkettedik szám

Tizenkettedik szám

Jeff Pippenger

2026-05-23

Általánosan azt állítják, hogy ha öt ember ugyanazt az autóbalesetet látná, az öt tanú ugyanannak a karambolnak öt különböző változatát azonosítaná; jóllehet ma, abban az időszakban, amikor a Szentlélek visszavonatik az emberiségtől, e tanúk között kétségtelenül lennének olyanok is, akik személyes világnézetük fenntartása érdekében kitalálnák és meghamisítanák azt, amit láttak, miközben azt hinnék, hogy ezzel erényesen cselekszenek. A rejtett történelemben az prófétai igazságnak többféle vonala van, amelyek ugyanazon események különböző tanúbizonyságait képviselik. Isten Igéjében nincs hamisság, noha ezen események emberi értelmezése gyakran fogytékos; de e történelem bibliai tanúbizonyságai, helyesen hasogatva, mind egyetértének egymással.

Péter ebben a történetben a száznegyvennégyezer jelképe, és az ő bizonyágtétele egy fokozatos történelmet ábrázol a 2020. július 18-i csalódástól a 2023. december 31-i felébredésig; majd mint aki részes az külső látomás első próbájában, azután a belső látomás második próbájában, amelyet a nashville-i tűzgolyók lakmuszpróbája követ, egészen a zászló felemeléséig a pogányok számára.

Donald Trump jelen van abban a rejtett történelemben mint az, aki felingerli mindazon globalistákat, akik a világ globalistáiból, a Demokrata Pártból és a Republikánus Párt RINO-iból állnak. Betölti azokat a prófétai jellemzőket, amelyek a fenevad képéhez kapcsolódnak, mivel politikai halálból támad fel mint a nyolcadik, amely a hét közül való. Végig ott helyezkedik el a rejtett történelemben, arra rendeltetve, hogy uralkodjék, amikor az „aktív despotizmus” először az Egyesült Államokra, azután pedig a világra kényszerítetik. A hitehagyott protestantizmus, mint Trump ellenpárja a földből feljövő fenevad két szarvában, jelen van a Makkabeusok történetében. A sárkányi hatalom különféle megnyilvánulásai az Egyesült Nemzetekben és Oroszországban tanúskodnak a történelemben. A pápaság, mint néped rablója, ott van, hogy mindent összekapcsoljon és megerősítse a látomást.

Péter te vagy, kedves olvasó. Péter jelölt arra, hogy a százhuszonnégyezer zászlóvivői közé tartozzék. Péter középen áll, több prófétai vonal felezőpontján, hit által belépve a Szentek Szentjébe, és elnyerve azt az átváltozást, amely Krisztus látása által megy végbe. Péter a Megdicsőülés hegyén van, ahol Krisztus képére kell átváltoznia, miközben az Egyesült Államok a fenevad képét formálja.

„Testvéreim, kevesebb énre és több Istenre van szükségünk. Ő igényt tart az egyház energiáira; népünk képességeit azonban nagyrészt méltatlan célok kötik le. Túl sok idő fordítatik jelentéktelen elképzelésekre és igényekre. Isten azt akarja, hogy felmenjünk a hegyre, közvetlenebbül az Ő jelenlétébe. Válság felé közeledünk, amely — jobban, mint a világ

kezdete óta bármely korábbi idő — meg fogja követelni mindenkitől, aki Krisztus nevét nevezte, teljes odaszentelődését. Isten műve mindazt megkívánja, amink csak van. De népünk soha nem fogja megtenni ezt az odaszentelődést, amíg szívük meg nem változik. Éppen úgy megtérésre van szükségük, mint Péternek volt. Amikor ily módon megelevenítettnek, Krisztus ezt mondhatja nekik: „Erősítsd a te atyádfiait”, „Legeltesd az én juhaimat”, „Legeltesd az én bárányaimat.””

„Amikor az isteni erő emberi erőfeszítéssel egyesül, a munka úgy fog terjedni, mint a tűz a tarlóban. Isten olyan eszközöket fog alkalmazni, amelyek eredetét az ember nem lesz képes felismerni; angyalok olyan munkát fognak végezni, amelynek véghezvitelére emberek részesülhetnek volna az áldásban, ha nem hanyagolták volna el, hogy megfeleljenek Isten követeléseinek. A munka most az ember elé van tárva. Vajon felvállalja-e? Jelenleg sok ajtó nyitva áll és szélesre tárult a munkások előtt. Vajon belépnek-e ezeken az ajtókon? Ki kész arra, hogy a Mester hívására ezt mondja: „Itt vagyok én, Uram, küldj engem”? A macedóniai kiáltás a világ minden részéből szánalmat keltő könyörgésekkel jut el hozzánk: „Jöjj át és segíts nekünk.”” Review and Herald, 1885. december 15.

Fel kell mennünk a hegyre, és meg kell térnünk, miként Péter; és amikor ezt meg tesszük, megtisztulunk, miként Ézsaiás. A megtisztulás úgy van ábrázolva, mint amely akkor teljesedik be, amikor az isteni erő az emberi erőfeszítéssel egyesül. A macedóniai hívás a negyvenedik vers rejtett történetében hangzik fel.

„Elérkezett az idő, hogy határozott erőfeszítések történjenek városainkban. Olvassátok el Lukács 21. fejezetét. Ez az erre az időre szóló üzenet, és e végidei nemzedék számára íratott. Semmit sem szabad megengednünk, hogy közénk és azon munka közé álljon, amelynek elvégzését Isten ránk bízta. Különleges erőfeszítéseket kell tenni, hogy az igazságot a városokban élők elé tárjuk.”

„Ne vesztegessünk semmi időt arra, hogy mások hibáit boncolgassuk. Minden viszálykodásnak meg kell szűnnie. Szeressük egymást mint testvérek. Menjünk fel Istennel a hegyre, hogy visszatérhessünk úgy, hogy rajtunk nyugszik Isten dicsőségének visszfénye. Az egyetlen hely, ahol ezt elnyerhetjük, az a hegyen van, Istennel. Van egy munka, amelyet el kell végezni az Úr Igéjének tanulmányozásában, amint az az Ő törvényében kijelentetett. Sok volt a felületes olvasás, de mennyi az igazi tanulmányozás? Krisztus az emberek között élt, és e törvénynek éppen ama előírásait hirdette a világban.”

„A mű hamarosan igazságban rövidre szabatik. Törekvéseinkben kitartóbbá és buzgóbbá kell válnunk, hogy azt a teljességre vigyük. Eljött az idő, amikor nemcsak tevékenyeknek kell lennünk, hanem ezt a tevékenységet úgy kell összpontosítanunk, hogy annak legyen ereje és hatása. Ha több időt töltenénk Istennel a hegyen, munkánk eredményesebb volna.

„Nagyobb meggyőző erőnek kell bekerülnie igehirdetésünkbe. A Lélek kardját újból meg kell élesíteni, és hatalommal kell kiküldeni. Vajon úgy szánjuk-e oda magunkat e munkára, mint azok a férfiak, akik előtt az örökkévalóság minden valósága ott áll? Azt akarjuk, hogy a Szentlélek ereje előrehaladjon, és befejezze Isten munkáját a földön.” Australian Union Conference Recorder, 1906. október 1.

A hegyen, amely egyben a Szentek Szentje is, egyesül az Istenség a mi emberségünkkel, és a Lukács 21 az utolsó nemzedéknek szóló üzenet, amelynek el kell vinnie a végső figyelmeztetést a városoknak. A városoknak szóló figyelmeztetés olyan munka, amelyet az angyalok fognak elvégezni, ha mi megtagadjuk, hogy felmenjünk a hegyre és az Ő képmására átváltozzunk. A munka a városokért van, mert az utolsó nemzedék olyan időszakban él, amikor „városok ezreit” kell elpusztítani. A városok pusztulásának prófétai időszaka Nashville tűzgolyóival kezdődik, és a figyelmeztetés munkája ott veszi kezdetét, és ez a munka a Lukács 21-ben van azonosítva. Az évek során ismételten bemutattuk, hogy a Lukács 21 a harmadik jaj iszlámjáról szóló figyelmeztetés.

Lukács 21-ben Jézus felvázolta a történelmet, kezdve az ókori Izráelnek mint Isten választott népének elvetésével, végig a pápai üldözés sötét korszakának végéig, majd tovább azokig a jelekig, amelyek bevezették a millerita történelmet. A millerita történelem a száznegyvennégyezer történelmét szemlélteti.

És fegyver élére hullanak, és fogságba hurcoltatnak minden nemzet közé; és Jeruzsálemet pogányok tapodják, míg be nem telnek a pogányok idejei. És jelek lesznek a napban, a holdban és a csillagokban; a földön pedig a nemzetek szorongása tanácstalansággal; a tenger és a habok zúgása; az emberek szíve megdermed a félelemtől és annak várásától, amik e földre következnek: mert az egek erősségei megrendülnek. És akkor meglátják az Emberfiát eljönni a felhőben hatalommal és nagy dicsőséggel. Lukács 21:24–27.

János a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetében azonosítja, hogy a pápai uralom 1 260 éve prófétikusan „a pogányoknak” adatott, Lukács pedig azonosítja, hogy 1798-ban betelt a pogányok ideje. Ezután Krisztus rátért a napban, holdban és csillagokban megjelenő jelekre, amelyek a millerita mozgalmat jelölik, és így zárta: „a népek szorongása tanácstalanságban; a tenger és a habok zúgása; az emberek szíve elhal a félelem miatt és ama dolgok várása miatt, amelyek e földre következnek.” A Lukácsnál szereplő „népek szorongása” a Jelenések könyvében a „nemzetek megharagvása”.

A nemzetek megharagudtak, de eljött a te haragod, és a halottak ideje, hogy megítéltessenek, és hogy jutalmat adj szolgálóidnak, a prófétáknak, és a szenteknek, és azoknak, akik félik a te nevedet, kicsinyeknek és nagyoknak; és hogy elpusztítsd azokat, akik pusztítják a földet. Jelenések 11:18.

Isten „haragja” a hét utolsó csapásban nyilvánul meg, és akkor kezdődik, amikor Mihály felkél, és lezárul az emberi kegyelemidő. A nemzetek megharagvása olyan időszak, amely a kegyelemidő lezárulásához vezet. A nemzetek megharagvása szeptember 11-én vette kezdetét, amikor megérkezett a harmadik jaj iszlámja, s ezzel megjelölve a késői eső eljövételét.

„Láttam, hogy a nemzetek haragja, Isten haragja és a halottak megítélésének ideje egymástól elkülönülő és különálló események voltak, egyik a másikat követte; azt is, hogy Mihály még nem állott fel, és hogy a nyomorúság ideje, amilyen még soha nem volt, még nem kezdődött el. A nemzetek most haragra gerjednek, de amikor a mi Főpapunk befejezi munkáját a szentélyben, feláll, felölti a bosszúállás ruháit, és akkor kitöltetik az utolsó hét csapás.”

„Láttam, hogy a négy angyal visszatartja a négy szelet mindaddig, amíg Jézus be nem fejezi munkáját a szentélyben, és azután jön el a hét utolsó csapás.” Early Writings, 36.

A millerita történelemben a nemzetek megharagvását, vagy amint Lukács feljegyezi, „a nemzetek szorongását”, az iszlám idézte elő.

„1838-ban Törökország háborúba keveredett Egyiptommal. Az egyiptomiak jó kilátásokkal törekedtek a török hatalom megdöntésére. Ennek megakadályozására Európa négy nagyhatalma — Anglia, Oroszország, Ausztria és Poroszország — beavatkozott, hogy fenntartsa a török kormányzatot.” Uriah Smith, Synopsis of Present Truth, 218.

1838-ban az úgynevezett „keleti kérdés” megrázta a nemzeteket, és a „keleti kérdés” az iszlám volt, a bibliai keleti szél. A millerita történelemben a nemzeteket az iszlám rázta meg, majd az Úr a felhőkben a Szentek Szentjébe jött, előképezve azt az időt, amikor az Úr második eljövetelkor a felhőkben jön el. A felhőkben való eljövetele előtt az iszlám nyomorúságba dönti a nemzeteket, és ez az az üzenet, amelyet Péter kapott, hogy hirdesse a városoknak „városok ezreinek” pusztulása előtt. A városok pusztulásának időszaka Nashville tűzgolyóival kezdődik.

„Bárcsak Isten népének volna érzéke a városok ezreit fenyegető, közelgő pusztulás iránt, amelyek immár csaknem a bálványimádásnak adattak! Ám sokan azok közül, akiknek az igazságot kellene hirdetniük, testvéreiket vádolják és kárhoztatják. Amikor Isten megtérítő ereje hatalmába keríti az értelmet, határozott változás fog bekövetkezni. Az emberekben nem lesz hajlandóság a bírálatra és a rombolásra. Nem foglalnak majd el olyan állást, amely akadályozza, hogy a világosság a világra ragyogjon. Bírálgatásuk, vádaskodásuk meg fog szűnni. Az ellenség erői csatarendbe sorakoznak. Súlyos küzdelmek állnak előttünk. Zárkózzatok fel egymáshoz, testvéreim, zárkózzatok fel egymáshoz. Kapcsolódjatok Krisztushoz. „Ne mondjátok: Szövetség!... és ne féljétek azt, amit ők félnek, se ne rettegjétek. A seregek Urát, Őt szenteljétek meg; őt féljétek, és őt rettegjétek. És ő lesz néktek szent hely; de megütközés kövévé és botránkozás sziklájává Izráel mindkét házának, törre és hálóvá Jeruzsálem lakosainak. És sokan megbotlanak közülük, elesnek, összetöretnek, törbe esnek és megfogatnak.”

„A világ színház. A szereplők, lakói, arra készülnek, hogy eljátsszák szerepüket az utolsó nagy drámában. Istent szem előtt tévesztették. Az emberiség nagy tömegei között nincs egység, kivéve amennyiben az emberek szövetkeznek önző céljaik megvalósítására. Isten szemlélődik. A lázadó alattvalóira vonatkozó szándékai beteljesednek. A világ nem adatott emberek kezébe, noha Isten egy időre megengedi, hogy a zűrzavar és a rendetlenség elemei uralkodjanak. Egy alulról jövő hatalom munkálkodik azon, hogy létrehozza a dráma utolsó nagy jeleneteit,—Sátán Krisztusként jelenik meg, és a hamisság minden csalárdságával munkálkodik azokban, akik titkos társaságokban kötik össze magukat. Akik engednek a szövetkezés szenvedélyének, az ellenség terveit valósítják meg. Az okot követni fogja az okozat.”

„A törvényszegés csaknem elérte határát. Zűrzavar tölti be a világot, és nagy rettegés készül hamarosan az emberekre törni. A vég igen közel van. Nekünk, akik ismerjük az igazságot, fel kell készülnünk arra, ami a világra hamarosan mindent elsöprő meglepetésként szakad.”

Review and Herald, 1903. szeptember 10.

A „zűrzavar és rendetlenség elemei” annak a rendszernek a gyümölcszeként készülnek, amelyet White testvérnő „felsőbb oktatásként” azonosít, s amelyet egyúttal „a törvényszegés titkának” is nevez. Nashville Parthenón-temploma a hamis oktatás jelképe, amely most azt a „zűrzavart és rendetlenséget” termi, amely „egy ideig uralmat gyakorol”. A Nashville-re hulló tűzgolyókat az iszlám hozza, és ezek Isten ítéletét jelképezik „a jó és a rossz tudásának fája” felett. Amikor Nashville-t csapás éri, megkezdődik az éjféli kiáltás hirdetésének rövid időszaka, és ez a vasárnaptörvényhez vezet, ahol Ésaías gonosz „szövetsége” megteszi végső lépését, miközben a világot arra kényszerítik, hogy elfogadja az egyvilágkormányt, amelyet a Jelenések tizenharmadik fejezete a fenevad képmásaként azonosít. Ésaíasnak a gonosz szövetségről adott azonosítása összhangban áll a száznegyvennégyezer elpecsételésével.

Ne mondjátok összeesküvésnek mindazt, amit ez a nép összeesküvésnek mond; és ne féljétek azt, amit ők félnek, se ne rettegjétek. A Seregek Urát, őt magát szenteljétek meg; ő legyen a ti félelmetek, és ő legyen a ti rettegésetek. És ő szentéllé lesz; de megütközés kövévé és botrányozás sziklájává Izráel mindkét házának, törre és csapdává Jeruzsálem lakosainak. És sokan megbotlanak közülük, elesnek és összetöretnek, törbe esnek és foglyul ejtetnek.

Kösd be a bizonyágtételt, pecsételd le a törvényt tanítványaim között. Én pedig várom az Urat, aki elrejtette orcáját Jákób háza előtt, és benne reménykedem. Íme, én és a gyermekek, akiket az Úr adott nekem, jelekül és csodául vagyunk Izráelben a Seregek Urától, aki a Sion hegyén lakozik. És ha ezt mondják nektek: Keressétek a halottidézőket és a varázslókat, akik suttognak és mormolnak: vajon nem Istenét kell-e keresnie a népnek? az élőkért a holtakhoz forduljon-e? A törvényhez és a bizonyágtételhez! Ha nem ekként szólnak, nincs bennük hajnal. Ézsaiás 8:12–20.

A Sister White-tól származó szakasz rámutat arra, hogy a „zűrzavar és rendetlenség” időszaka ahhoz vezet, hogy „Sátán Krisztusként jön el”. Sátán a vasárnaptörvény idején Krisztust megsemmisítve jelenik meg.

„A pápaság intézményét Isten törvényének megsértésével érvényre juttató rendelet által nemzetünk teljesen elszakítja magát az igazságosságtól. Amikor a protestantizmus kezét átnyújtja a szakadékon, hogy megragadja a római hatalom kezét; amikor átnyúl a mélység fölé, hogy kezét fogja a spiritizmussal; amikor e hármasság szövetség befolyása alatt országunk megtagadja Alkotmányának minden alapelvét mint protestáns és köztársasági kormányzat, és intézkedéseket tesz a pápai hamisságok és csalárdságok terjesztésére, akkor tudhatjuk, hogy elérkezett az idő Sátán csodálatos munkálkodására, és hogy a vég közel van.” Testimonies, 5. kötet, 451.

A „zűrzavar és rendetlenség” időszaka a vasárnaptörvényt megelőzően következik be. Közvetlenül a vasárnaptörvény előtt, abban az időszakban, amelyet az exeteri tábori összejövétel és a pünkösdi előtti tíz nap példáz, amikor a tanítványok a felső teremben voltak, a százhuszonnégyezreknek „szorosan össze kell zárniuk, testvéreim és nőtestvéreim, ... Krisztussal egybekötözve”. A pecsételés a vasárnaptörvény előtt történik, és ebben a történelmi szakaszban kezdi meg a gonosz szövetség a maga végső munkáját az egységes világkormány felállítására.

A pecsételés idején Krisztus a szentek számára szentély lesz, a gonoszok számára pedig botrányozás köve. „Tör és csapda lesz Jeruzsálem lakosainak”, akik ama „sokak”, akik elbuknak; ama keveseknek azonban, akik elpecsételtek, „Ő” lesz az ő „félelmük”.

Az Isten „félelme” volt az, ami Évából hiányzott, és azok, akik valóban félik Istent, a félelemnek másfajta módjával bírnak, mint az a félelem, amely a sokakra szakad, akik megbotlanak. A félelem e két fajtája jelöli meg azokat, akik átmennek, és azokat, akik elbuknak a megpróbáltatás folyamatában. Akik átmennek, elpecsételtek; akik pedig nem, azokat az ötös szám jelképezi, mert „megbotlanak, elesnek, összetöretnek, törbe esnek és elfogatnak.” A pecsételés ideje, amely úgy van bemutatva, mint ami a vasárnaptörvény előtt következik be, amikor zűrzavar és rendetlenség időszaka áll fenn, az az idő, amikor a tíz szűzről szóló példázat beteljesedik.

Az a kevés, aki megpecsételtek, szemben a sokakkal, akik megbotlanak, azok, akik az Úrra „várnak”, s ezzel azonosítják a bölcs szüzeket, akik „vártak”. A szüzek két osztályán belül létezik továbbá egy megszentelt és egy meg nem szentelt prófétai várakozás is, amely a félelem két fajtájának felel meg.

„Míg a vőlegény késett, mindnyájan elszunnyadtak és elaludtak.” A vőlegény késedelme azt a időmúlást jelképezi, amikor az Urat várták, a csalódást és a látszólagos haladékot. A bizonytalanságnak ebben az idejében a felszínesek és a félszívűek érdeklődése hamarosan ingadozni kezdett, és erőfeszítéseik alábbhagytak; de azoknak, akiknek hite a Biblia személyes ismeretére épült, szikla volt a lábuk alatt, amelyet a csalódás hullámai nem tudtak elmosni. „Mindnyájan elszunnyadtak és elaludtak”; az egyik csoport közönyben és hitük feladásában, a másik csoport pedig türelmesen várva, mígnem világosabb világosság adatik. Mégis, a megpróbáltatás éjszakájában az utóbbiak is bizonyos mértékig mintha elveszítették volna buzgóságukat és odaszenteségüket. A félszívűek és a felszínesek többé nem támaszkodhattak testvéreik hitére. Mindenkinek önmagáért kellett megállnia vagy elbuknia.” A nagy küzdelem, 395.

Azoknak, akik megszentelt módon várakoznak, „jelekké és csodákká” kell lenniük, amint zászlóként emeltetnek fel a világ előtt a vasárnaptörvény idején, amikor a jó és gonosz tudásának fája ügyének kérdése azt az ismeretet képviseli, amely „a halottidézőkhöz és a jövőmondókhoz” tartozik, „akik suttognak és mormognak”, valamint azt az ismeretet, amelyet „a törvény és a bizonyágtétel” jelöl meg. Ugyanaz a próba ez, mint Éva és Ádám esetében volt. Elfogadjuk-e azt a nevelést, amelyben az igazság össze van keverve és elegyítve a tévedéssel, vagy megállunk az „így szól az Úr” alapján, mert ha nem e beszéd szerint szólnak, annak oka az, hogy nincs bennük világosság. Az igaz és a hamis nevelés a Krisztus és Sátán közötti nagy küzdelemben az igazság egyik alapvető vonala. Nashville az Isten Igéje elleni lázadás jelképe, éppoly bizonyosan, mint ahogyan Sodoma a kicsapongás jelképe, New York pedig az Egyesült Államok gazdasági hatalmának jelképe, a Pentagon pedig katonai erejének jelképe.

Péter a nashville-i tűzgolyók küszöbén áll, Paniumban és a hegyen, ami a templom próbáját jelképezi. Felismeri, hogy a laodiceai hetednapi adventizmust meg fogják dorgálni és székelybe hozzák, amikor a tűzgolyók lehullanak, és hogy Nashville-t, az Egyesült Államokat és a világot figyelmeztetni kell. Az iszlám üzenete megerősíti a hírnököket, miként a Kármelre lehulló tűz is

megerősítette, hogy Illés az igaz próféta volt. Nashville figyelmeztetése azonban nem pusztán a harmadik jaj iszlámja, még kevésbé az, hogy milyen típusú fegyvereket alkalmaznak a váratlan támadás során. A figyelmeztetés üzenetének azonosítania kell, miért engedik meg az iszlámnak, hogy ítéletet hozzon, olyan ítéletet, amely egy olyan időszakot kezd meg, amikor városok ezrei pusztulnak el. Annak előzetes azonosítása, hogy az iszlám váratlan támadást fog intézni Nashville ellen, igazolni fogja a hírnököket, de ez hiányos figyelmeztetés, ha csak ennyit tesz.

Nashville tűzgolyói Isten ítéletét jelentik, amely egy rövid időszakot kezd meg, s ez a vasárnaptörvénynél ér véget, amely — miként az időszak kezdetén is — szintén Isten ítélete. Isten előre megmondta Ádámnak és Évának, mi lesz a próba, és mik lesznek a következményei annak, ha elbuknak a próbában. White testvérnő rámutat annak fontosságára, hogy képesek legyünk „az októl az okozatig” következtetni, a Biblia pedig kijelenti, hogy „ok” nélküli „átok” nem jön el.

Miként a madár elcsapongásával, és a fecske röptével, úgy az ok nélkül való átok sem száll reá. Példabeszédek 26:2.

Nashville tűzgömbjei a „következmény”, és az eljövendő „átok”. A figyelmeztető üzenetnek magában kell foglalnia az „okot” is. Jónás próféta üzenete nem pusztán a negyven napon belül bekövetkező pusztulás azonosítása volt, hanem ébredést és reformációt idézett elő a királytól kezdve az egész népig. Amit azonosítottak, az készítette a királyt és népét arra, hogy elforduljanak gonosz útjaiktól. Jónás tudatta velük a közelgő pusztulást, és azt is elmondta nekik, hogy az gonosz és romlott életmódjuk miatt következik be.

Mert a hír eljutott Ninive királyához, és ő felkelt trónjáról, levette magáról palástját, zsákruhába öltözött, és hamuba ült. És kihirdettette és közhírré tétette Ninivében a király és főemberei rendelete által, mondván: Se ember, se állat, sem csorda, sem nyáj semmit meg ne ízleljenek; ne legeljenek, és vizet se igyanak; hanem ember és állat zsákruhába öltözzék, és kiáltsanak teljes erővel Istenhez; sőt térjen meg ki-ki az ő gonosz útjáról és az erőszakosságból, amely az ő kezükhöz tapad. Jónás 3:6–8.

Az iszlám egy trombitahatalom, és a Jelenések könyve nyolcadik–tizenegyedik fejezetének hét trombitája, valamint a tizenhatodik fejezet is sajátos prófétai jellemzőkkel bír. Az első négy trombita ítélet volt a császári Rómán azért, mert 321-ben elfogadta az első vasárnapi törvényt. A következő két trombita ítélet volt a pápai Rómán azért, mert 538-ban vasárnapi törvényt hozott. A Jelenések könyve nyolcadik–tizenegyedik fejezetének hét trombitája előképezi a Jelenések könyve tizenhatodik fejezetének hét utolsó csapását, amely Isten ítélete az emberiségen a vasárnap kikényszerítése miatt.

A nashville-i figyelmeztető üzenetnek azonosítania kell a vasárnapi törvényhez vezető lépteket, és a prófétai bizonyágtétel alapján az ítélet a következmény nyomán következik, nem pedig megelőzi az okot. Az ítélet a vasárnap kikényszerítésének hatása. Az általunk vizsgált negyvenedik vers rejtett történetének öt tanúja különböző bizonyságokat szolgáltat, de az emberi tanúkkal ellentétben valamennyi prófétai vonal összhangba olvad. Az Egyesült Államokban megjelenő végső vasárnapi törvény lépteinek azonosítása akkor valósul meg, amikor Péter egyesíti Donald Trump bizonyágtételét, hogy megmagyarázza a nashville-i tűzgömbök hatását.

Nashville figyelmeztetése a világ számára az, hogy Isten azon időpontban kezdi meg emberek és nemzetek feletti végső ítéletét. Ekkor megkezdődik a városok pusztulásának időszaka, és ez gyorsan elvezet a vasárnapi törvényhez, ahol a nemzeti hitehagyást nemzeti romlás követi. Ezután Sátán megérkezik, hogy Krisztust megszemélyesítse, és felállíttatik a gonosz szövetség, amint a tíz király megegyezik abban, hogy királyságát néped rablóinak adja, akik megerősítik a látomást. Nashville figyelmeztetését az a történet szemlélteti, amely Nashville-t megelőzi, amint azt Donald Trumpnak a fenevad képmásának megalkotása ábrázolja. Trump üzenete a figyelmeztető trombita, amely megelőzi Nashville tűzgolyóit.

Ezeket a dolgokat a következő cikkben folytatjuk.